

Egy hetes továbbképzésen Helsinkiben

2022 júliusában egy hetes továbbképzésen vehettem részt Finnország fővárosában, Helsinkiben. A kurzust az Europass Teacher Academy szervezte „Flipped classroom and distance learning – Following Finland” címmel.

Néhány éve olvastam először arról, hogy Finnország milyen remek eredményeket ér el a nemzetközi oktatási vizsgálatokban, például a PISA felméréseken. A világ minden részéről sok oktatási szakember érkezik ezért bemutatókra, képzésekre, hogy a finn tapasztalatokból épülve a saját országuk oktatásának hatékonyságát növeljék. Ezért nagy örömmel töltött el, mikor a kurzusok listájában felfedeztem, hogy lehetőség van finnországi képzést választani.

A kurzus B1 szintű angol tudást igényelt, előtte pedig néhány hónapig angol tanár segítségével fejlesztettem a nyelvtudásom, hogy ez biztosan ne okozzon gondot a kurzus eredményes elvégzésben. A képzésen örömmel tapasztaltam, hogy a kurzus trénerével és a többi résztvevővel is jól megértettük egymást, nemcsak nyelviileg, hanem szakmailag is. A csoport kislétszámú volt, görög, olasz, szlovén, lengyel és bolgár résztvevőkkel és sok lehetőség volt arra, hogy minden témát alaposan meg tudjunk beszélni.

Ez a színes összetétel azt is eredményezte, hogy a kurzus során sokféle oktatási rendszerről, sokféle iskolai gyakorlatról is szó került. Érdekes volt látni, hogy milyen hasonlóságok és különbségek vannak az országok egyes gyakorlatai között.

A képzés során kaptunk egy rövid betekintést a finn iskolarendszer alapjaiba, legfontosabb jellemzőibe. A finn tréner segítségével megismertük azokat a mítoszokat a finn oktatásról, amelyek a híreszteléssel ellentétben a valóságban egy kicsit máshogyan vannak.

A kifordított osztályterem módszer gyakorlatával és a projekt alapú oktatással foglalkoztunk részletesebben. A gyakorlott trénereknek köszönhetően pontosan megismerhettük a módszer alapjait, buktatóit, előnyeit-hátrányait. Sok új digitális módszert és alkalmazást próbáltunk ki együtt és sok segítséget kaptunk abban is, hogyan tudjuk ezeket beépíteni a tanítási gyakorlatunkba.

Számomra a Helsinkiben töltött idő a tanított tantárgyaim szempontjából is különleges tapasztalat volt. Földrajz szakosként érdekes volt látni, hogy valóban mennyire észrevehetetlen az árapály jelenség a Finn-öbölben, hogy milyen különös hangulata van ezen az északi tájon az este 11 óráig tartó nappaloknak, erről eddig csak olvastam. Az időjárással szerencsém volt, az itthoni durva kánikulát cseréltem a számomra kellemes 20-25 fokra. Meglepő volt azt látni, hogy a finn emberek mennyire máshogy viszonyulnak az esőhöz, mint mi. A finn mondás úgy szól, hogy nincs rossz idő, csak nem megfelelő öltözet. És valóban, mindenki teljes természetességgel gyalogol, biciklizik esőben is.

Mivel minden nap biciklivel közlekedem itthon is a munkahelyemre, ezért nagy örömmel ismertem meg Helsinki remek bicikliút hálózatát a város kölcsönözhető biciklijein. A tömegközlekedés is nagyon jó a városban és az emberek többsége vagy a tömegközlekedést, vagy a kerékpárt használja napi szinten. Ebből az is következik, hogy a város belső részein sincs nagy autóforgalom, ami a rengeteg parkkal, a tengerrel együtt jó levegőt és élhető környezetet eredményez.

Egyik délután lehetőségem volt megnézni Helsinki híres modern, új könyvtárát, az Oodi-t, ami találkozóhely, kulturális központ, közösségi tér, alkotó tér és persze klasszikus könyvtár is. Itt is

megtapasztalhattam azt, ami Finnországban talán a leginkább megfogott. A finn társadalom működésének alapja a BIZALOM és ebben a csodás környezetben is ez a működés alapja.

A könyvtár első emeletén egy alkotó tér van. Rengeteg kis helység van kiscsoportoknak elvonulásra. Ezek ingyenesen foglalhatók. Van stúdió, ahol hangfelvételt lehet készíteni. Van 3D nyomtató, lézervágó, varrógép és mindenféle érdekes masina. Ezeket INGYEN lehet használni, a személyzet készségesen segít mindenben. Vannak kisebb termecskék

videójátékozókra és amikor ott voltam, tele volt ez a tér fiatalokkal, akik épp alkottak valamit, vagy játszottak, elváltak. Mindenki nagyon otthonosan viselkedett. Együttműködés volt, kapcsolódás és közösség. Minden úgy van megtervezve, megszervezve, hogy könnyű legyen jól és vigyázva használni és a kölcsönös bizalom és egymás iránti tisztelet miatt ez tényleg így is működik. Nagyon boldog lennék, ha olyan országban élhetnék, ahol olyan fontos az ország vezetésének az állampolgárok fejlődése, tanulása, jövője, hogy van pénz ilyen modern, XXI. századi intézmények létrehozására és fenntartására.

Az utolsó napon lehetőségem volt túrázni egyet a Nuukio Nemzeti Park látogatóközpontja környékén, amely vonattal könnyen elérhető Helsinkiből. Felejthetetlenül jó érzés volt, hogy a túra elején 4-5 kilométeren keresztül teljesen egyedül voltam a finn rengetegben. Mivel mindenhol tökéletesen jelezve voltak az utak, biztonságban éreztem magam és intenzív természet élményt jelentett egyedül lenni egy ilyen ismeretlen és gyönyörű tájban. Öröm volt megfigyelni az északi tájakra jellemző erdei társulásokat, fajokat, amelyek eddig csak tankönyvek

lapjain, vagy weboldalakon kerültek elélem. A vékony talaj alól mindenhol kibukkanó gránit felszínen saját szemmel láthattam a jégkorszak nyomait. Biológia-földrajz szakos tanárként izgalmas szakmai tapasztalat volt.

Ennek a hétnek az élménye nagyon inspiráló volt számomra mind szakmailag, mind emberileg. Kedves embereket ismerhettem meg és rendkívüli módon töltekezhettem élményekkel. Finnországban kifejezetten erős a tanárok megbecsültsége, így abban a néhány helyzetben, ahol tanárként lehettem jelen, fantasztikus volt megtapasztalni egy keveset ebből. Nem tudom, valaha eljutok-e még Finnországba, de nagyon vágyom arra, hogy egyszer a téli havas változatát is megismerhessem ennek a gyönyörű országnak.

Lengyel Dóra